माचरेत्। कच्छातिकच्छमधः वा प्रायचित्तं विक्रोधनम्।

कत सद्दरीकरणे संज्ञत्करणे मास्यायकम अभ्यासे कः

क्त्रातिकक्तम्। धत्यनाभ्याचे चान्द्रायणम्। धणामी-

अरखे च सकत्करचे तप्तककुं चतरहसाध्यम्। शीतः

कच्छी वा शीतकच्छे तप्रकच्छेतिकर्त्ते व्यतीव किन्तु तदेव द्रव्यमत शातलिमिति विशेषः । अध्यासे स महा-वानपनम् बायानाभ्यासे चान्द्रायणम् । मनावहेत सह टाचरणे त्रप्रद्यावकम् वभ्यासं त तप्रहच्छम् कालाना भ्यासे कच्छातलच्छिनित यथायोग्यमूचम्। एष् च तुर् यय यह पायचित्तविशेषो नोत्तस्तवैव एव बोद्याः। सङ्गर्येया पु॰ मंत्रवित गर्भात् गर्भात्रारं नीयते उसी सम्+कण-युच्। १वलरेने चमरः। तत्वया इरिवं॰ ५८व॰ "धप्रमी देव बीगर्भः यो उंगः बौस्यो नमायनः। स हं जामियतव्यक्ते सप्तमे नाचि रोहियोस् । सङ्गर्वणात् गभेख स त सहवेषो युवा ! भविष्यत्ययजी आता मन शीतांश्चर्यनः निद्राह्मिकां विष्युमायां प्रति भनवदुत्तिः। भावे खाट्। २वानर्षे ३व्यानान्तरनयेने च न॰। सङ्गलन न॰ सम्+कच-ल्युट्। श्यक्तस्थीकरणे श्योजने (ठिबादेश) जीना श्वंप हे च योजनं च नानासङ्घास्त्रचकाङ्वानामेकसञ्चापादकाङ्करणं तञ् दिविधं गुद्रपङ्कानं भिन्नपङ्कानञ्च तत्र गुद्रपङ्का लनं त "कार्यः क्मादुत्क्मतोऽच वाद्योगो यचास्यान-मयानरं वा''लीबा॰ जन्ना यथास्थानम् एकाटिस्थाने एकादाङ्कयोग एव दगमतादिस्वाने दममतादाङ्कयोगः। भिच्च इलन्च केंद्राइताइयोजनम्। तत्रां श्वमार्थनं तलोक्तं यथा "कन्योन्यहाराभिकृती हरांग्री राम्योः समच्छे द्विधान मेवस्' १ न्यासः ३ १ १ समच्छे दे जातस् ४५, ३ ५ 'बोगोऽनरं तत्व इरांयकानां कत्वत्रो इरो इवमहार राग्ने: इत्युक्तदिशा योजने जातम् ५२/१५ एवं प्रभा-गनागानुबन्धभागापवाचेषु धनच्छे दकर्णं तत ४ छाम्। सङ्गलित वि॰ सम्+कल-स । १योजिते २रेखादिना संहते चमरः। १मंग्टहीते च भावे क्ता। श्रमं योलने न०। सङ्गलितेका न० ६त० । "चैकपद्रमपटार्ज मधेकाटाइ युतिः किन सङ्गलितैकाम्" बीबा छत्ते एका सङ्गानां योगे सङ्गल्प प॰ सम्+क्रप-वञ् गुणे रस्य तः। १ धर्मोट सिद्वये (इद्मित्यमेव कार्थम) इत्ये वंद्वपे नर्मकी आधार भेदे च

बरः। २कमेशधनाय धिमलापयाक्ये 'सङ्कल्पेन दिना-राजन् ! यत् किञ्चित् कुरते नरः। फ बयाखाल्यकं तय् धर्म याई चयो भवेत्' ब्रह्मपुः। धर्म य चर्च चयो तीः फ बस्यान्य कलमय बं परतं युक्तं धर्माधीन लात् फनस । ''बाशास च गुभं कार्यमुह्न्य च मनीगतम् चगस्य एजने उक्तम् 'भनोगतं ग्रापक बनायास्य भनवा बहुत्या, छह्ग्य वाचा धमित्रय, कार्य कसेवा उप-पाद्मम् ति • त • र जु •। 'सनसा सह ख्यति वाचा सि-खपति बर्मणा चोपपादयति इारीतः । तत्प्रकारो यथा "ग्रंतियञ्चारस इसीय कांसक्यादिभिक्तया। सङ्ख्यो . नैर कर्ता व्यो स्थापयेन कदाचन । स्डिनीदुम्बरं पात्रं वारिपूर्णं गुणान्वतस् । दभैतयं सम्प्रमुखं फक्षप्रभ तिवान्तितम् । जनाययारामकूपे , सङ्ख्ये पूर्वेद्रङ्खः । याधारचे चोत्तराख रियान्यां निचिषेक्जवम् भविद्युल बाम बीवल इसानिवेधस्तु पात्रालरसङ्गावविषयः एकः इसपरो वा एका॰त॰रघु॰। मानसमङ्ख्यम दिविधः मा॰ वाभावविषयभेदात् तत्रादाः मयैतत्वक्तं व्यक्तियं वृद्धः दिनीयः मयेतच कर्त्त व्यक्तिस्ये वं इत्यः। तल पूजाटिसङ्क-ल्योभावविषय अपवासादिसङ्ख्योऽभावविषय इति भेदः । ंध्यम्। "सङ्ख्यम् नः कामी वे यद्याः सङ्ख्यसम्भवाः। व्रतानियमधर्मीय सर्वे सङ्ख्याजाः स्टताः एका॰तः। सङ्कल्पजन्मन् प्र॰ सङ्खात् जना यदा। १कामहेरे इदा॰ यह्न जादयोऽप्यत । यह्न सजातमात यद्वादी च ति • सङ्ख्ययोनि ए॰ । यहत्योयोनिक्त्यं चका । काम-देवे 'पद्भव्ययोनेरभिमानमूतमिति कुमारः। सङ्गस्क तिं चम्+कष-जकन्। १षस्यरे धनरः । २ वन्हे धि-की॰ १८वंते छणादि॰। अवङ्गीष प्रवास्थीते. च मंचित्रमा। सङ्कार पु॰ सम्+कू-क्रमीख वा॰ घञ्। श्वन्माळा नादिखि॰ प्रभूत्यादी यव्दर । श्नवदृषितकन्यायां स्त्री मेदि॰

गौरा॰ छीष्। भावे चञ्। १ व्यक्तिचटत्कारे मेदिश

दिखसङ्घार्यामिति' तन्त्रम्। स्वतार्थे निभादिश्द्र

सङ्गाम वि॰ सम्यक् कामते काम-वाच्। १४४मे 'तद्याः'

सङ्गीर्ण ति॰ वस्+ज्-ता। बङ्कतनवहुन्तेच निरंदवाने

१स्याने भरतः। श्रविचितनामाकातीये च्या । श्याप्ते

श्मितिते ५ चक्कटे खलयः। एतम (निवितनो : एर्

नित्यसमासता। १ चन्तिके च विश्वः।

सङ्क्षिल पु॰ वस्+िकन-क । वक्क रुक् बार्या निषा॰ ।